

Dve zgodbi, ki imata precej skupnega

Maria je supernumerarija, je poročena in ima pet otrok. Ana je numerarija pomočnica. Obe sta prepričani, da so domača opravila temeljnega pomena za dobro delovanje družbe in zato menita, da bi morale takšno delo imeti večjo družbeno in ekonomsko veljavo: "Svet bo šel naprej tudi brez bankirjev in nogometašev, ne pa brez oseb, ki bodo skrbele za druge."

14. Feb. 2015

Maria in Ana imata veliko skupnega: njuno strokovno delo, poklic v Opus Dei ... in še kaj. Maria je supernumerarija, je poročena in ima pet otrok. Svojo službo kot medicinska sestra — s skrajšanim delovnim časom — združuje s posvečanjem družini. Ana je numerarija pomočnica in dela v administraciji oz. gospodinjski oskrbi "Los Rosales", hiše za duhovne vaje in srečanja, v kateri vsako leto gostuje na stotine ljudi, ki želijo okrepiti svoje duhovno življenje. Numerarije pomočnice imajo vlogo, ki je bistvenega pomena v Opus Dei, saj se na strokoven način posvečajo materialni oskrbi hiš in oseb. Tako kot vsi člani, vendar na prav poseben način, imajo nalogo, da v Opus Dei vlada družinsko vzdušje in da je sožitje prijetno.

Sveti Jožefmarija je mnogokrat priznal temeljni pomen oseb, ki delajo v administraciji (ta beseda

označuje celoto nalog, ki so potrebne za vzdrževanje in oskrbo centrov Opus Dei): "Brez administracije, ne bi bilo mogoče začeti z ostalimi apostolskimi dejavnostmi," je pravil. Na enak način je cenil delo, ki ga kdo opravlja v služenju družini ali družbi, še posebej pa delo gospodinj: "Delo žene v njenem domu," je sv. Jožefmarija dejal v nekem intervjuju, "ni le sólo po sebi družbena funkcija, temveč je to prav lahko družbena funkcija največjega dosega. Preko tega poklica — kajti to tudi je, pravi in plemenit poklic — pozitivno vplivajo ne le v družini, ampak na množico ljudi, ko vršijo nalogo, ki je včasih mnogo obsežnejša kot delo drugih zaposlenih."

Maria je istega mnjenja. "Delo doma se mi zdi zelo pomembno. Dejansko imam zaradi tega skrajšan delovni čas. Ključno je poslušati otroke, ko pridejo, biti z njimi ... ko so majhni, ker so odvisni od drugih, in ko so

veliki, ker je dom tisti kraj, kjer nas imajo radi takšne, kot smo, z našimi krepostmi in tudi z našimi pomanjkljivostmi, to pa je bistveno za doseganje sreče." Ta supernumerarija razume, da je poklic numerarije pomočnice zelo podoben poklicu družinske matere: "To dvoje je primerljivo. One z veliko ljubeznijo skrbijo za ljudi v Opus Dei ali za druge ljudi, ki prihajajo na izobraževalne dejavnosti, tako da jim izkazujejo drobne pozornosti, enako kot jaz to počnem v svoji družini."

Ana pravi, da je pri domačih opravilih pomembna usposobljenost in strokovnost. "Nekaj časa namenjam študiju, da sem na tekočem glede tem, kot so prehrana, nega tkanin itd. ter skušam delati profesionalno ... med drugim tudi zato, ker za svoje delo prejemam plačo." V tem pogledu je Anino stališče jasno, ko zahteva plačilo za gospodinje, ki delajo doma: "Tako kot

jaz prejemam plačo za svoje delo, menim, da bi morale vlade razmišljati o potrebi, da se ekonomsko ovrednoti delo, ki ga mnoge žene opravljajo doma."

Tudi Maria razmišlja podobno:

"Mislim, da bi lahko mnogo žena, tudi jaz sama, prenehale s službo oz. bi lahko skrajšale svoj delavnik, da bi več časa posvetile otrokom, če bi nam država pri tem ekonomsko pomagala." Trenutno takšna pomoč ni na voljo, vendar Maria pri oskrbi dóma računa tudi na velikodušnost svojega moža: "Če sem zmožna opravljati službo, skrbeti za dom in se posvečati petim otrokom, je to zato, ker sem organizirana in ker mi moj mož veliko pomaga. V službi se je odpovedal napredovanju, da bi lahko več časa namenil družini. Gre za vprašanje prioritet."

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/dve-zgodbi-
ki-imata-precej-skupnega/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/dve-zgodbi-ki-imata-precej-skupnega/) (5. Avg. 2025)